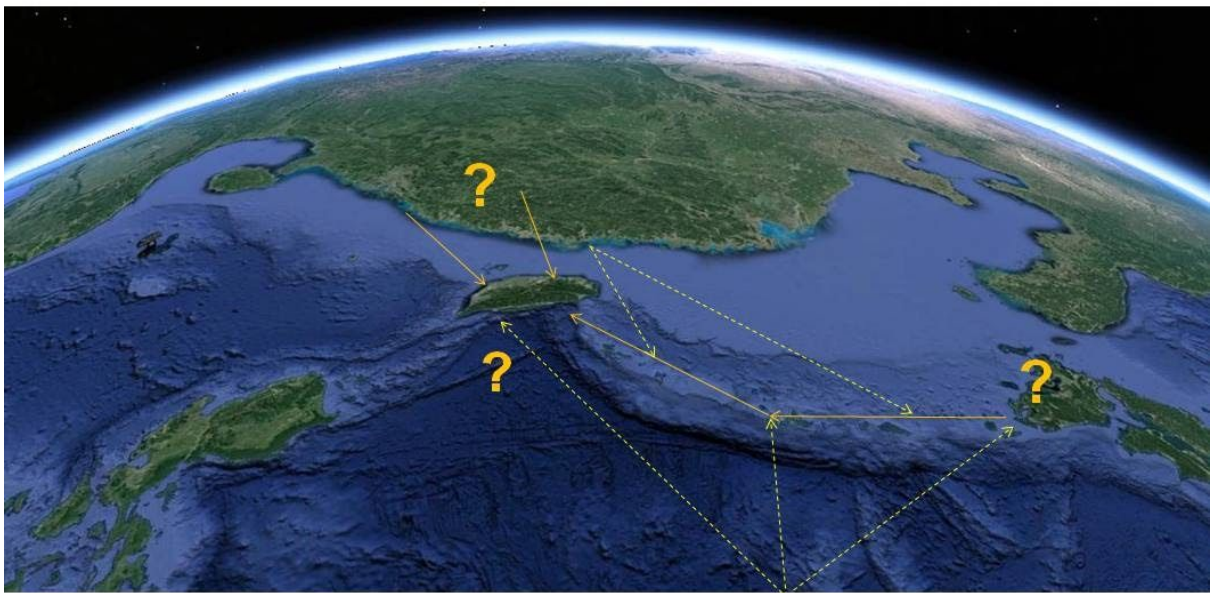

SEMINARI 2020

TAIWAN - QÜESTIONS OPERACIONALS

Pol Molas i Cañís

Presentació 21 d'octubre del 2020

Consultable al canal de [YouTube de la SEM](#)

L'escenari d'una confrontació militar entre la República Popular de la Xina, i la República de la Xina (nom oficial de Taiwan) ha pres de nou relleu durant la darrera dècada. Aquesta ponència doncs té per objectius la descripció del teatre d'operacions i campanyes de referència en cas que el conflicte s'esdevingués, així com les capacitats dels actors principals.

TEATRE D'OPERACIONS

La conducció de qualsevol campanya militar obliga a ser conscient de la seva geografia, amb les avantatges i limitacions que aquesta imposa. Comencem doncs per la mateixa illa de Taiwan. Aquesta té una superfície de 35.980 km² de amb una línia de costa 1.566 km. Majoritàriament (un 63%) el país es compon de serralades que corren en sentit Nord-Sud. La mitjana d'alçada de les muntanyes T'ai-Tung, a l'Est, és d'uns 1.000 m d'alçada. A l'Oest, hi trobem una franja de planes al·luvials que s'estén uns 300 km al llarg de la costa de l'Estret, i entra fins a uns 50 km cap a l'interior. En aquesta franja s'hi alternen platges, desembocadures de rius i terreny urbà. La població, d'uns 23.774.000 habitants, es concentra a les zones urbanes de la costa de l'Estret (un 79,08%)¹.

Alhora, hem de tenir present la posició relativa de l'illa de Taiwan. A l'Oest, l'Estret homònim la separa de la República Popular de la Xina, amb 130 km de distància en el seu punt més proper. Tot i que Taiwan controla un seguit de petits arxipèlags adjacents al continent, a nivell del càlcul operacional, només ens referirem a les Illes Penghu (anomenades "Pescadores" en el període colonial europeu). Situades a 50 Km de la costa occidental de l'illa de Taiwan, constitueixen una posició de "flanc" per qualsevol moviment. També cal tenir present que la població, d'uns 100.000 habitants, seria relativament fàcil d'evacuar.

A l'Est, hi trobem l'arxipèlag de les Ryukyu (Japó), on ens hem de fixar en el sistema que conformen les illes Myako i Ishigaky. Aquestes darreres estan situades a poc més de 100 milles nàutiques de Taiwan, tot constituint un potencial punt fort per a les forces xineses en cas de voler bloquejar l'illa, d'una banda, com una base avançada des d'on auxiliar-la per part dels Estats Units. També convé fixar-nos en la conformació del relleu submarí. Donada la relativa poca profunditat d'aquest (com a màxim 700 metres), l'eix Myako-Ishigaky-Taiwan és un terreny procliu a les operacions submarines².

---

¹ UN Statistics Division <https://population.un.org/wup/DataQuery/> Darrera consulta 28-9-2020

² Aquelles zones on un submarí pot arribar a posar-se sobre el fons, li permeten emmascarar-se davant possibles perseguidors, tot esperant el moment més oportú per actuar.

Al Sud, hi trobem l'Estret de Luzon, que amb uns 300 km separa Taiwan de les Filipines. A diferència de les Ryukyu, les profunditats són molt majors. La manca d'infraestructura militar filipina a la zona, així com les pròpies dimensions de l'Estret, el fan més escaient per operar amb grups de superfície en cas que es vulgui encerclar Taiwan pel Sud.

CAMPANYES DE REFERÈNCIA

En cas d'esdevenir-se un conflicte entre la Xina i Taiwan, aquesta seria forçosament, una campanya naval. Per més evident que això sigui, no ho és tant com això determinaria la conducció d'operacions. És per aquest motiu que convé fer una ullada a dues campanyes navals del Segle XX que ens en poden donar pistes: Okinawa (1945) i les Falklands (1982). Els elements que en destacarem seran: els objectius, la dimensió de les forces enfrontades i les baixes encaixades.

La **campanya d'Okinawa** (26 de març - 2 de juliol de 1945) fou la darrera i més sagnant de les confrontacions al Pacífic durant la 2a Guerra Mundial. L'objectiu de les Forces Imperials era retardar tant com fos possible la captura de les Ryukyu, avantsala per un assalt a les principals illes del Japó. Derivat d'això, hi havia l'objectiu de causar el màxim de pèrdues a l'adversari. Òbviament, la captura de les Ryukyu era l'objectiu dels Estats Units, dins d'un marc coherent amb el seguit d'operacions de "salt d'illes", que s'havia conduït des de l'estiu del 1943. La magnitud que suposaria una futura ocupació del Japó requeria d'una base d'operacions propera, i l'Illa d'Okinawa és justament, a només 500 km de la de Kyushu.

Les forces nordamericanes en iniciar-se la campanya (Operació *Iceberg*) totalitzaven 208.750 efectius (Appleman et al, 1993, p.489), acompanyats per una flota de 1.321 naus (O'Hara 2020)³. Les forces imperials disposaven de 100.000 efectius, als quals s'hi haurien d'afegir uns 20.000 *boeitai*, una mena de milícia local (Appleman et al, 1993, 485-487). Cal destacar que, malgrat la impossibilitat de rebre reforços, l'aviació japonesa amb base a Kyushu va seguir proporcionant suport en forma d'atacs *kamikaze* massius.

Després de tres mesos de campanya, les pèrdues nordamericanes ascendiren a 49.151 morts i ferits, a les quals se'n hi han d'afegir 26.211 per causes indirectes com malaltia o fatiga mental severa. 36 vaixells foren enfonsats i 368 danyats (109 requeriren més de 30 dies de reparació per a tornar a operar). 763 avions foren abatuts. Per la part japonesa, el cost fou encara més paorós: entre els tres serveis, 110.000 militars hi perderen la vida i 7.400 foren capturats. 7.800 avions foren abatuts, 16 vaixells enfonsats i 4 més danyats

---

³ Entre les quals 134 transports, 187 LSTs (Landing Ship, Tanks), 10 cuirassats, 18 portaavions, 12 creuers i 136 destructors.

(*ibid*, pp. 473-474). Encara avui no se saben el nombre de civils que hi van morir, però al Memorial de la Pau d'Okinawa hi ha inscrits els noms de 149.000 habitants⁴.

Paradoxalment, ambdós bàndols assoliren els seus objectius operacionals, però la seva traducció estratègica fou ben diferent de l'esperada. Els plans d'invasió de les illes principals del Japó es veurien seriosament afectats davant la projecció de baixes que aquesta implicaria. Per la banda nipona, la defensa va ser excessivament exitosa; tant, que van acabar encaixant dues bombes atòmiques.

La **Guerra de les Falklands** (2 d'abril - 14 de juny de 1982), tot i ser d'una dimensió molt més menor que la Campanya d'Okinawa, conté un seguit de lliçons útils. Ni per l'Argentina ni pel Regne Unit representaven cap element d'importància estratègica, situades a 740 km i 14.430 km respectivament. Justament aquest fet seria decisiu en que el conflicte s'acabés esdevinguent: la junta militar argentina no comptava amb una resposta militar britànica, tot basant-se en l'ambigüitat diplomàtica prèvia. A nivell operacional, l'objectiu de les forces argentines era la captura de les Falklands ("Malvinas"), i complementàriament les Illes Geòrgia del Sud. Val a dir però, que la motivació real la trobem en la necessitat del govern de Buenos Aires de desviar l'atenció de les problemàtiques internes creixents.

La Task Force britànica, aplegada ràpidament per a recuperar les illes, comprenia uns 7.000 efectius terrestres⁵, que s'enfrontarien a uns 13.000 efectius argentins⁶ (Anderson 2002). La flota britànica, distribuïda al voltant dels portaavions i les unitats per a l'assalt amfibi, es composava de 127 vaixells⁷ i 22 caces Harrier d'envol vertical. Malgrat que l'Armada Argentina no era pas menor⁸, la major amenaça per la Task Force britànica la respresentà la Força Aèria. Amb base al continent, la *Fuerza Aérea Sur* podia proveir 122 avions de combat (Corum 2002, p.63).

Les pèrdues humanes no foren de la magnitud de les que hem esmentat en el cas d'Okinawa: 225 morts i 775 ferits entre les forces britàniques i 649 morts, 1.657 ferits i 11.313 presoners entre els argentins. Les baixes civils, tot i que sempre tràgiques, es

---

⁴ Recordem que només 20.000 foren enquadrats als Boeitai, essent doncs la resta, civils.

⁵ Dels que s'han de destacar: Royal Marines (Commandos 40, 42 i 45), Paracaigudistes (2n i 3r batalló), Gurkhes, SAS i SBS.

⁶ D'aquests, només un miler pertanyien a la Infanteria de Marina (la branca més ben entrenada de les forces argentines), mentre que la gran majoria eren conscrites amb un entrenament deficient en el millor dels casos.

⁷ 43 vaixells de la Royal Navy (entre els quals 2 portaavions), 22 de la Royal Fleet Auxiliary i 65 mercants civils llogats o requisats pel govern britànic.

⁸ Disposava del portaavions *Veinticinco de Mayo* (configuració CATOBAR) i diversos destructors i corbetes armades amb míssils exocet, així com dos submarins (un de fabricació alemanya, Classe 209).

limitaren a 3 illencs. Ara bé, és en les pèrdues materials on podem veure la intensitat d'aquella guerra. La Task Force de l'almirall Woodward perdé 6 vaixells i 16 més foren danyats. Cal afegir-hi la pèrdua de 12 avions i helicòpters abatuts, més 13 a bord dels vaixells impactats i 12 altres per accidents i mal temps. En el cas de les forces argentines: 7 vaixells foren enfonsats i 2 danyats⁹, però fou l'aviació qui s'emportà la pitjor part, amb 103 avions abatuts (confirmats). (US DoN 1983)

Efectivament, la junta militar argentina no només no assolí l'objectiu de sostenir les Illes, sinó que el seu poder acabà es debilità encara més i hagué de convocar eleccions l'any següent. La professionalitat de les forces britàniques, en canvi, permeté que una força aplegada precipitadament pogués conduir una operació a 7.800 milles nàutiques de distància amb èxit. La Guerra de les Falklands roman encara com l'única gran campanya naval posterior a la 2a Guerra Mundial. Les "llicions apreses" en l'ús de submarins, aviació, míssils, defensa antiaèria, logística així com les ROE ("Rules of Engagement") segueixen essent debatudes avui per un possible conflicte al Pacífic Occidental (Vandenege 2019)

Convé però, no oblidar que en un conflicte entre la Xina i Taiwan (amb el suport dels Estats Units), la dimensió seria molt major, tot assemblant-se més a la campanya d'Okinawa. Les xifres de població urbana de Taiwan, per exemple, ens donen un indicador paorós en aquest sentit.

FORCES PRINCIPALS

En aquest apartat hi analitzarem les forces de Taiwan, la República Popular de la Xina, els Estats Units i el Japó¹⁰. Ara bé, convé tenir present que els ordres de batalla respectius estan adaptats al marc operacional. És a dir, té sentit descriure la totalitat de les forces taiwaneses, però no les de la Xina. Com hem dit, es tractaria d'una campanya naval, i ens hem de centrar en la seva capacitat de projecció. Respecte als Estats Units, ens centrarem en les unitats que té pre-posicionades al Pacífic Occidental. Finalment, analitzarem les Forces d'Autodefensa del Japó (JSDF), amb especial atenció en la seva força naval.

Taiwan destina un 1,89% del seu PIB a la defensa. S'hi aplica un model de conscripció, on tots els homes dels 19 als 40 anys es consideren en edat militar. Tot i això el model de servei

---

⁹ La xifra hauria estat més elevada si l'almirallat argentí no hagués retirat les seves naus després de perdre el creuer ARA Belgrano, enfonsat pel submarí britànic HMS *Conqueror*.

¹⁰ Les dades emprades en aquest apartat són extretes de l'IISS Military Balance 2017 i del Jane's Fighting Ships 2017-2018, sinó s'especifica altrament. Poden veure's modificades per la tendència a l'alça en la producció i adquisició de material militar dels diferents actors.

ha anat patint canvis des de la fi de la Guerra Freda. De 12 mesos, la instrucció va passar a només 4 per a tots els nascuts a partir del 1993. Les seves forces actives sumen 215.000 efectius, als quals cal afegir-ne 1.657.000 de reserva. Representen doncs el 0,91% i 7,07% de la població respectivament.

Pel que fa al material de les seves forces terrestres disposa de 565 tancs de batalla principals (MBTs) i 625 tancs lleugers, 225 IFVs i 1.220 APCs. Cal afegir-hi 96 helicòpters d'atac (Apache i Cobra). Són recolzats per 2.254 peces d'artilleria i un nombre indeterminat de bateries de míssils antivaixell (AShM) de llançament terrestre. La seva marina disposa de quatre submarins i 69 unitats de superfície equipades amb ASHMs. La seva força aèria disposa de 415 avions de caça i atac (sobre un total de 493). Per a la defensa antiaèria compta amb més de 600 SAMs d'abast intermedi, als quals cal sumar-ne 24 MIM-104 Patriot per a la defensa contra míssils balístics.

Sobre totes aquestes xifres però, hem de tenir presents les consideracions geogràfiques esmentades al primer apartat. Les forces taiwaneses poden optimitzar el terreny en favor seu, tot sabent que sense els grans ports de la costa occidental no es pot sostenir una campanya durant gaire temps.

La Xina destina oficialment un 1,27% del seu PIB a la defensa, que per la seva magnitud representà el 39,4% de la despesa en defensa de l'Àsia. Les seves forces sumen 2,18 milions d'efectius, amb mig milió més de reservistes; és a dir: un 0,19% de la població (1.381,3 milions). Pot sorprendre la relativa poca dimensió de l'Exèrcit d'Alliberament Popular (nom oficial de les forces xineses), cal tenir present el progressiu pas d'unes forces massives enfocades a la defensa territorial, cap a unes d'altres amb capacitats expedicionàries, i amb una inversió intensiva en tecnologia.

Com hem dit, ens centrarem en la capacitat de projecció d'aquestes forces en cas d'un conflicte amb Taiwan. Comptem únicament aquelles plataformes que puguin ser emprades en la fase d'assalt¹¹. La Infanteria de Marina xinesa compta amb uns 20.000 efectius aproximadament (Hanson 2020), està equipada amb els vehicles d'assalt amfibi (AAVs), tan sobre rodes com cadenes, així com amb una potència de foc notable (directa i indirecta).¹² Les forces que es podrien llançar en un assalt amfibi s'aproximarien als 15.350 efectius, amb uns 700 vehicles blindats de combat (AFVs) de diferent tipus. Cal tenir present, que amb els tres vaixells d'assalt amfibi de la classe 075 (gairebé equivalents als Wasp nordamericans) que s'incorporaran aviat, s'hi sumaria una capacitat per a (com a mínim) 2.700 efectius, 36

---

¹¹ Sens dubte, la Xina empraria unitats de transport civils, tal i com s'ha fet en altres conflictes. Ara bé, aquestes requereixen d'instal·lacions com ports i aeroports prèviament capturats.

¹² El tanc lleuger ZTL-11 està equipat amb una peça de 105 mm, així com míssils, i el sistema d'artilleria autopropulsada PLL-09 una peça de 122 mm

vehicles i 30 helicòpters. Veiem doncs com, per via marítima, la major part de la Infanteria de Marina xinesa podria participar en l'assalt. Passem doncs a les forces aerotransportades. El 15è Cos Aerotransportat, té una dimensió d'uns 30.000 efectius, però el volum de forces que es podrien llançar en un assalt és molt més limitat. En cas d'una operació paracaigudista clàssica, la Força Aèria xinesa podria llançar prop de 7.000 efectius d'un sol cop¹³. La força terrestre també disposa d'una dotzena de brigades i regiments d'aviació, que totalitzen uns 713 helicòpters de transport, als quals se'n sumarien uns 240 d'atac. Aquestes unitats podrien transportar uns 14.000 efectius, però hem de tenir present que per la vulnerabilitat dels helicòpters sobre un espai sense relleu on cobrir-se (el mar), difícilment s'utilitzarien en accions que no fossin a les illes taiwaneses immediatament adjacents al continent, o les Penghu com a màxim.

Vista doncs la capacitat de projecció, passem a les unitats que proporcionarien la cobertura. Considerem que, donada la necessitat de mantenir un cert grau de discreció abans de llançar l'assalt, inicialment "només" s'emprarien aquelles destinades als Comandaments dels Teatres de l'Est i del Sud. Això totalitzaria 32 submarins de propulsió convencional i 6 de nuclears (2 dels quals SSBN), 20 destructors, 39 fragates, 21 corbetes i 64 llanxes d'atac amb míssils (DIA 2019, p.68). Malgrat que la Xina ja disposa d'un portaavions operatiu, la proximitat de Taiwan fa que la preeminència del suport aeri recaigui sobre l'aviació amb base a terra. En aquest cas, hem optat per donar la totalitat de l'inventari d'aparells donada la inherent mobilitat de l'aviació.

Tipus	Força Aèria	Marina	TOTAL
Caces	819	24	843
Caça i atac	770	252	1.022
Bombarders	120	30	150
Alerta i control	10	14	24

Finalment, hem de fer esment de la Força de Míssils Estratègics, antigament coneguda com a "Segon Cos d'Artilleria" (talment com ho feia la URSS). Ens centrarem però, amb els míssils balístics amb càrrega convencional i no amb els de càrrega nuclear. MRBM: 150-450, entre els quals s'hi inclouen els DF-21D, pensats per atacar portaavions. SRBM: 750-1.500 GLCM: 162 (CJ-10) (CSIS 2018).

¹³ En cas de capturar algun aeròdrom però, aquesta capacitat puja a 11.295, així com IFVs i artilleria autopropulsada.

No tindria sentit analitzar el conjunt de les forces dels **Estats Units**, sinó més aviat les disponibles al Pacífic Occidental. Aquesta és una zona d'especial importància per a Washington, i així ho corroboren les unitats preposicionades dels diferents serveis. Tot posant el focus en les unitats desplegades al Japó, hi trobem 47.050 efectius. La 7ª Flota, amb quarter a Yokosuka, disposa d'1 portaavions nuclear, 3 creuers 8 destructors i 4 vaixells d'assalt amfibi (aquests darrers a la base de Sasebo). El contingent de la US Air Force no és pas menor. La 5ª Força Aèria, amb quarter a Okinawa, disposa de 22 caces F-15C/D, 27 F-16C/D, 15 avions cisterna KC-135 i 2 aparells AEW&C E-3 B/C Sentry. Cal sumar-hi també 20 avions de transport C-130 Hercules de diferents variants. El US Marine Corps hi té 20.700 efectius, majoritàriament de la 1st Marine Division, així com 12 F/A-18, 12 avions cisterna KC-130J i 12 transports de rotor basculant MV-22B *Osprey*: El US Army, tot i tenir-hi només 2.900 efectius, compta amb un Grup de Forces Especials, un Batalló d'Helicòpters i un regiment de defensa antiaèria (SAM).

Les forces que hem esmentat són les disponibles immediatament, però tinguem present que la USAF podria reforçar-se ràpidament amb un altre esquadró d'F-15 *Eagle 2* esquadrans d'F-22 *Raptor*, 4 esquadrans d'F-16 C/D *Falcon* i un esquadró d'A-10 *Thunderbolt II*. En el cas de la US Navy, a banda de les unitats en desplegament permanent al Japó, cal comptar que com a mínim un portaavions i un vaixell d'assalt amfibi (LHD), amb els seus corresponents grups, sempre es troben en trànsit des de la zona del Pèrsic i l'Índic cap a la Costa Oest dels Estats Units i a la inversa. Alhora, la base de Guam té preposicionats 4 submarins nuclears d'atac (SSN) sense comptar (com amb els portaavions) les unitats en trànsit.

El **Japó** té un pressupost de defensa equivalent a l'1% del seu PIB.¹⁴ Les seves forces són completament professionals, totalitzant 303.150 entre permanents i reservistes. Amb tot, no deixen de representar un 0,23% del total de la població nipona (prop de 127 milions d'habitants). Ens hem de centrar però, en les branques aèria i naval de les JSDF (Forces d'Autodefensa del Japó).

L'aviació japonesa disposa de 357 avions de caça i atac¹⁵, amb el suport de 17 aparells AEW&C. Cal tenir present també que en el moment de redactar aquest document, l'F-35 s'està introduint a la JASDF i que arribarà a les 147 unitats¹⁶ (Hunter 2020).

---

¹⁴ Uns 47.300 milions el 2016, qui com que el situa al nivell de països com el Regne Unit, però sense armes nuclears

¹⁵ Entre els quals, 201 F-15J, 92 F-2 A/B (versió japonesa de l'F-16) i 54 F-4EJ *Phantom II*

¹⁶ Cal comptar-hi 42 unitats de la versió F-35B, d'envol vertical, que operaran des dels "destructors portahelicòpters" (portaavions de facto), de la classe Izumo.

Respecte a les forces navals, és on es palesa la importància del Japó com a actor en cas d'un esclat de les hostilitats entre la Xina i Taiwan. Les JMSDF disposen de 4 portahelicòpters, dos dels quals poden operar els F-35B. Aquestes unitats poden embarcar un nombre important d'helicòpters¹⁷ i aparells de rotor basculant MV-22, quelcom que els permet converteixen en plataformes per a missions d'assalt vertical. Cal afegir-hi 3 unitats amfibies de la classe *Oosumi*, que poden transportar 330 efectius cadascuna. El gruix de la flota però, el componen els seus creuers i destructors. En total hi trobem 44 unitats amb (algunes d'elles equipades per a la defensa contra míssils balístics), que proporcionen una notable capacitat de defensa antiaèria i antisubmarina. Respecte a l'arma submarina, les forces navals japoneses poden desplegar 19 submarins, dels quals 11 disposen de propulsió anaeròbica (AIP), quelcom que els permet un llarg temps de navegació en immersió. Finalment, cal afegir-hi la creació de la Brigada Amfíbia de Desplegament Ràpid del JGSDF, la primera unitat d'infanteria de marina japonesa des de la 2GM. Es preveu que arribi a disposar de 3.000 efectius (Bansho 2018, p.12).

No hem de perdre de vista tampoc, que els constants exercicis amb la US Navy fan que la JMSDF hi sigui plenament interoperable.

TENSIONS I INTERACCIONS

Fóra temerari fer una anàlisi operacional tot reduint-la només a les xifres. Alhora, mai podem oblidar que les decisions en cada nivell (tàctic, operacional, estratègic i polític) no resten isolades, sinó que provoquen efectes, a voltes no desitjats. Anem doncs a cada cas.

Taiwan

Com a estat democràtic, Taiwan té l'obligació moral i política de protegir la vida dels seus ciutadans. Aquest objectiu però, entra en contradicció amb el que és raonable a nivell operacional. En primer lloc, defensar les Penghu té sentit, encara que sigui només per una acció retardatòria. Tanmateix, totes les illes immediatament adjacents al continent (Kinmen i Lienchiang), són virtualment indefensables. El més sensat en cas de conflicte imminent seria l'evacuació de la població civil, tot i que cal valorar els possibles efectes que això tindria sobre la moral de la resta dels taiwanesos. En segon lloc, tal i com hem dit, els ports de Taiwan són un objectiu imprescindible per sostenir una invasió. La seva defensa doncs, implicaria entrar en el camp de les operacions militars en terreny urbà (MOUT). Recordem però l'alt nivell d'urbanització de la població taiwanesa. Forçosament, això comportaria

---

¹⁷ La classe *Hyuga* pot embarcar fins a 10 helicòpters mitjans com l'SH-60 i la classe *Izumo* 13. L'agregat final arribaria als 46 helicòpters.

pèrdues humanes i materials. Tot i que molt possiblement sigui indefugible combatre a les ciutats, és políticament arriscat admetre-ho obertament.

Xina

Els planificadors militars xinesos són conscients que la preparació de forces per a una gran operació anfíbia seria detectada pels seus adversaris. I com més aviat es produeixi aquesta detecció, més temps tenen les forces taiwaneses de mobilitzar els reservistes i dispersar el seu material, per no quedar fora de joc en els primers intercanvis de foc. Pitjor encara, com més es preparin les forces xineses, més possibilitats hi han per a que vagi cristal·litzant una coalició que sumi als Estats Units i, possiblement, el Japó. I tanmateix, l'èxit de la operació requereix concentrar les forces dels Comandaments del Teatres de l'Est i del Sud.

Ja amb les hostilitats iniciades, des de la perspectiva operacional tindria tot el sentit capturar les Ryukyu més properes, així com executar atacs preventius sobre Guam i Okinawa. No obstant, això ens situa automàticament en l'escenari dels Estats Units i el Japó entrant al conflicte, així com la més que probable formació d'una coalició internacional.

Estats Units

Els Estats Units també es veuen sotmesos a aquestes tensions entre diferents nivells. D'una banda, no es poden permetre abandonar un aliat si volen mantenir la seva influència. Tanmateix, una "cursa" per a rescatar Taiwan podria llançar les seves unitats de superfície directament a la gola del llop. Des de la crisi del 1995-96, la Xina ha invertit generosament en capacitats A2/AD ("Anti-access/Area Denial"): míssils de creuer, aviació de llarg abast, submarins, xarxes de satèl·lits, radars OTH (Over-the-Horizon) i hidròfons. D'altra banda, com més temps es retardi l'enviament d'un contingent naval, més possibilitats hi ha que les forces xineses s'acabin imposant per pura atrició de les defenses taiwaneses. Sens dubte, els Estats Units podrien reemplaçar les pèrdues de les seves unitats preposicionades al Japó¹⁸, però organitzar grups d'atac de portaavions i/o amfibi no s'improvisa.

Japó

El Japó es troba amb la contradicció d'haver de mantenir el pacifisme constitucional, amb la necessitat operativa de ser més proactiu. Dit d'una altra manera; la millor manera de defensar les Ryukyu seria desplegar rotativament la seva flota submarina en una posició a l'oest d'aquestes, així com una presència més robusta de les seves unitats de superfície. Tanmateix, això aniria més enllà del que és políticament assumible a Tokyo, sense comptar

---

¹⁸ Des de les bases de la Costa Oest, poden organitzar-se grups amb els 4 portaavions i 4 portahelicòpters d'assalt amfibi que hi ha basats a San Diego i Kitsap.

amb l'aprofitament propagandístic que Beijing en faria per justificar les seves pròpies accions.

Alhora, com ja hem vist, el Japó és una base avançada de les forces dels Estats Units al Pacífic. L'Acord de Defensa Mútua, en vigor des de fa quasi 7 dècades, difícilment permetria al Japó mantenir-se al marge d'un conflicte a Taiwan en el qual hi participessin els Estats Units. La qüestió és més aviat si seria abans o després de que els primers míssils xinesos impactessin a Okinawa. A partir d'aquí però, s'engegaria el compte enrera per a una campanya "island hopping" a través de les Ryukyu, pas a pas, fins a la recuperació final de Taiwan.

CONCLUSIONS

Tal i com plantejàvem, hem descrit el teatre d'operacions, el substrat històric, les forces principals i les problemàtiques derivades dels diferents nivells de decisió. No és el propòsit d'aquesta anàlisi preveure quin serà el resultat d'una confrontació militar entre la Xina i Taiwan, però sí que convé fer unes reflexions finals.

L'escenari més extrem, **una invasió de Taiwan, és possible**. La República Popular de la Xina disposa de les capacitats militars per a conduir-la. Forçosament, això portaria a combats en entorns urbans, donat l'imperatiu operacional de capturar un o més ports per a sostenir l'operació. En aquest cas, els costos en vides i infraestructura civil ens apropen més a l'escenari d'Okinawa que no pas el de les Falklands.

En segon lloc, **els costos militars serien elevats per a tots els bàndols**. La quantitat i qualitat de la Marina, la Força Aèria i la Força de Míssils Estratègics de la Xina no només generaria un desgast important en les forces de Taiwan: les forces dels Estats Units i el Japó pagarien un peatge important. Ara bé, la Xina no en sortiria pas indemne. Taiwan pot causar baixes serioses ja a les pròpies àrees d'embarcament de les forces d'invasió. El trànsit de l'Estret i els desembarcaments estaria sotmès a una contestació important des de l'aire, el mar (superfície i sub superfície) i terra. L'experiència de les Falklands n'és un seriós advertiment. I tot això sense comptar el desgast dels combats urbans ineludibles.

L'aspecte dels costos per a la Xina, va indistriablement lligat al del **temps, que li juga en contra**. Com més s'allargués una invasió, més possibilitats hi haurien de que la coalició internacional es materialitzés. En aquest punt doncs, la Xina no tindria avantatge que tingué Prússia durant les Guerres d'Unificació d'Alemanya: un sol adversari cada vegada. Més tard o més aviat, el pes de la coalició liderada pels Estats Units d'Amèrica i el Japó, sense descartar que l'Índia i Austràlia s'hi sumessin.

BIBLIOGRAFIA

Teatre d'operacions

- The Executive Yuan; "[The Republic of China Yearbook 2016](#)"
- United Nations Statistics Division
- Vego, M.; "*Joint Operational Warfare Theory and Practice - V. 2, Historical Companion*"; US Naval War College Press, 2009.

Campanyes:

- Appleman, R.E., Burns, R., Gugeler, R.A., i Steevens, J.; "*Okinawa: the Last Battle*"; US Army CMH, 1993.
- Anderson, D.; "*The Falklands War 1982*"; Osprey Publishing, 2002.
- Corum, J.; "[Argentine Airpower in the Falklands War An Operational View](#)"; *Air&Space Power Journal*, Fall 2002 Volume XVI, No. 3,
- Department of the Navy; "*Lessons of the Falklands*"; Defense Technical Information Center, 1983.
- Vandenege, J.; "[Fighting along a knife edge in the Falklands](#)"; *Proceedings* Vol. 145/12/1,402 US Naval Institute, 2019.

Forces Principals

- Bansho, K. Lt.Col. (ret); "*Japan's New Defense Strategy in the Southwest Islands and Development of Amphibious Operations Capabilities*". pp.12-13; dins de Harold et al. "[U.S.-Japan Alliance Conference. Meeting the Challenge of Amphibious Operations](#)"; RAND Corporation, 2018.
- Defense Intelligence Agency; "[China Military Power Report ; Modernizing a force to fight and win](#)" - DIA, 2019
- Gady, F-Z.; "[Japan's Elite Amphibious Assault Force Trains With US Marines](#)"; *The Diplomat* 21/1/2016
- Hanson, M.A(capt); "[China's Marine Corps is on the Rise](#)"; *Proceedings Magazine* Vol. 146/4/1,406; Abril 2020
- Hunter, J; "[Approval Of Mega F-35 Sale For Japan Is A Huge Step Towards Its Aircraft Carrier Ambitions](#)"; *The War Zone*, 10/7/2020
- International Institute for Strategic Studies (IISS); "*The Military Balance 2017*"; Routledge, 2017.
- Missile Defense Project, "[Missiles of China](#)," *Missile Threat*, Center for Strategic and International Studies, June 14, 2018, last modified July 16, 2020,
- Saunders, S.(coord.); "*Jane's Fighting Ships 2017-2018*"; IHS Jane's

Annex - Taules sobre les capacitats de projecció xineses

UNITATS AMFÍBIES						
Tipus	Unitats	Vehicles	Tropes	Total vehicles	Total Tropes	Helicòpters
LPD (071)	6	60	800	360	4.800	
LSM (073-II)	1	5	500	5	500	
LSM (074)	12	2	250	24	3.000	
LSM (073A)	10	6		20	60	
LST (072-IIIG)	4	10	200	40	800	
LST (072-II/III)	10	10	250	100	2.500	
LST Type-072A	9	10	250	90	2.250	
LST (Type-072B)	6	10	250	60	1.500	
	58			699	15.350	
En construcció						
LHD (075)	3	12	900	36	2.700	90
AVIACIÓ						
Tipus	Unitats	Paracaigudistes	Aerotransportats	Total paracaigudistes	Total aerotransportat	Vehicles
IL-76	23	128	225	2.944	5.175	69
Y-8	30	82	96	2.460	2.880	
Y-9	12	132	106	1.584	1.272	
Y-7	41	0	48	0	1.968	
	106			6.988	11.295	
				COMBINACIÓ D'UNA O ALTRA		

Helicòpters (aviació de l'Exèrcit)			
Tipus	Unitats	Tropes	Totals
Mi-17	88	24	2.112
Z-9	255	10	2.550
Z-8	161	27	4.347
Mi-8	50	24	1.200
Mi-171	140	26	3.640
SC-70	19	12	228
			14.077